

לקראת פרידה

מילים, תמונות ומה שביניהן

מטרה :

לגרום לחניכים להתייחס לנושא הפרידה באמצעות שירים, תמונות והיגדים.

חומרים :

- ♦ כרטיסי תמונות, קטעים ושירים בנושא פרידה מנוילנים (ע"ג בריסטול) לפחות כמספר המשתתפים.
- ♦ דפים לבנים בגודל 3A כמספר הכרטיסים
- ♦ מכשירי כתיבה
- ♦ סלטייפ או דבק מסטיק

הכנה :

מדביקים כל כרטיס במרכזו של דף A3 (באופן שניתן יהיה להסירו בגמר השימוש) ומניחים את הדפים לתצוגה בחדר - אפשר לפזר בכמה פינות או להניח כתערוכה.

מהלך הפעילות:

1. כל משתתף מצויד בכלי כתיבה עובר בין הדפים, מתרשם מן ההיגד, השיר או הציור שבכרטיס ומגיב בכתב מסביב לכרטיס על גבי הדף הלבן.
2. לאחר שכולם עברו בין כל הדפים, מבקשים מכל משתתף לבחור את הדף ש"נגע לו" במיוחד ובו היה רוצה לשתף את שאר המשתתפים.
3. במליאה - יושבים במעגל, עורכים סבב בין המשתתפים וכל משתתף קורא בקול את הקטע או מראה את התמונה ובנוסף קורא את התגובות של שאר המשתתפים ושלו.
4. כדאי לכוון את החניכים ולבקש שיתייחסו בעקבות השירים והתמונות לנושא הפרידה ולשנה שחלפה בקבוצה. דרך השירים והתמונות ובאמצעותם יעלו זכרונות, יביעו משאלות, יציעו הצעות לעתיד וכדו'.

לסיום - ניתן לתלות את הדפים על הקיר להתרשמות נוספת.

<p>הָיוּ, הָיוּ עַרְבֵי גַעְגּוּעִים הָיוּ יָמִים טְרוּפִים. הָיָה כָּאֵב חֲבוּי וּרְגָעִים מְכַשְׁפִּים. אֲנִי אֶזְכֹּר מִבֶּטֶן, מִגַּע יָדַיִם בְּכִתְפֵי. מתוך: "כמו צמח בר" / רחל שפירא</p>	<p>סוּף זֶה תָּמִיד הַתְּחִלָּה שֶׁל מְשֹׁהוּ אַחַר. טוֹב יוֹתֵר! - רַע יוֹתֵר! - לֹא יוֹדַעַת מָה יוֹתֵר. מְשֹׁהוּ אַחַר. מתוך: "סוף זה תמיד התחלה" / לאה נאור</p>
<p>אָנוּ נִפְגָּשׁ אִם אִם יִפְרִידוּ מְרַחֲקִים. בְּלִבִּי אֲנֶעֱר אוֹתָךְ תָּמִיד אֶזְכֹּר כִּדְ נִשְׁבַּעְתִּי אֲמוּנִים. מתוך: "אנו נפגש" / ישראל יצחקי</p>	<p>אֲז תִּזְכְּרוּ שֶׁהִבְטַחְתֶּם לֹא לִבְכוֹת, כִּי הַשָּׁמַיִם גְּדוּלִים וְהַדְּמָעוֹת קִטְנוֹת. תַּעֲצֵמוּ אֶת הָעֵינַיִם כֹּל גֶּשֶׁם רֵאשׁוֹן וְתַחֲשְׁבוּ עָלַי. מתוך: "הקיץ האחרון" / מקס גת- מור</p>

<p>היום עולה והיום בא, זמן קצר, המלאכה רבה, בקשי אפשר לנשם, בקשי אפשר לחלם. מתוך: "אולי עוד קיץ" / שמרית אור</p>	<p>... "יהי רצון שתוכלו לנו לשלום ותצעידנו לשלום ותשלחו ברכה והצלחה ... בכל מעשה ידינו" (אתוך תפילת היום)</p>
 <p>אולי עוד קיץ אנחנו נפגש, כלנו נתרגש, זה נפלא. מתוך: "אולי עוד קיץ" / שמרית אור</p>	<p>אני רוצה לטפס על ההרים פי הם שם, ולבקר במדינות מעבר לים; לדעת אם יש עורות חיים אחרות. מתוך: "הקיץ האחרון" / מקס גת- מור</p>
<p>רק שרוחות המערב יביאו סוף לשרב, וללבנו הקלה ותקנה גדולה. מתוך: "אולי עוד קיץ" / שמרית אור</p>	<p>ודאי ישנו מקום בו הכל קורה לאט. הזמן עומד מלכת, אולי זה פה על יד. מתוך: "אולי עוד קיץ" / שמרית אור</p>

<p>אל נא תאמר לי שלום, אמר רק להתראות.</p> <p>מתוך: "אל נא תאמר לי שלום" / טולי רביב</p>	<p>צר היה כל כף. הייתי אז מכרח לפרש כנפים ולעוף אל מקום שבו אולי כמו הר נבו, רואים רחוק רואים שקוף.</p> <p>מתוך: "רואים רחוק רואים שקוף" / יעקב רוטבליט</p>
<p>אתה לומד עם השנים לבנות ביחד בנינים, להיות עם כל השנניים, לרקס אתם ספור חיים.</p> <p>מתוך: "לתת" / המוטל בן-זאב</p>	<p>ולעבר ימים קשים במצוקות, ברגושים, תמיד לדעת לותר ואת הטעם לשמר. מתוך: "לתת" / המוטל בן-זאב</p>
<p>החכמה לדעת לתת הכל במתנה מבלי לקבל שכר ולתת עם כל הנשמה. לדעת לקבל, לראות את הטוב ולהבין כי בני אדם הם אלה הנותנים. לדעת לזכור את כל אלו שעשו למענך ורצו ללמדך פיעד לבחר את דרכיך לדעת להיות נותן ומקבל וזוכר ולהעביר את כל אלו הלאה לאחר...</p>	<p>נתת לי המון – עצבת אותי, מה שאני חיוס יש לך חלק בי, חלק לא קטן. רציתי להגיד לך נורא בשקט: תודה!</p>

הכי חשוב בחיים זה...

לשמר על מה שמקבלים...

...איך אנשים נוגעים אחד בשני,

חורטים זה בזה את דמותם, ואז

נעלמים,

והחריטה נשארת לנצח, משנה את

דמותו של מי שלבו נחרט,

לטוב ולרע.